

OBWIESZCZENIE DYREKTORA URZĘDU MORSKIEGO

z dnia 19 października 1938 r.

o regulaminie eksploatacji państwowych urządzeń przeładunkowych w porcie w Gdyni i taryfie opłat za korzystanie z tych urządzeń.

Na podstawie § 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 kwietnia 1936 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o morskich opłatach portowych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 39, poz. 295) ogłaszam:

1) regulamin eksploatacji państwowych urządzeń przeładunkowych w porcie w Gdyni (załącznik Nr 1),

2) taryfę opłat za korzystanie z państwowych urządzeń przeładunkowych w porcie w Gdyni (załącznik Nr 2).

W myśl § 25 ust. 2 powołanego rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 kwietnia 1936 r. wymienione wyżej regulamin i taryfa opłat zastępują z dniem 15 listopada 1938 r. regulamin eksploatacji państwowych urządzeń przeładunkowych w porcie w Gdyni z dnia 7 grudnia 1933 r. (Monitor Polski Nr 288, poz. 313).

Dyrektor Urzędu Morskiego:

(—) *Inż. St. Łęgowski.*

Załącznik 1 do poz. 569.

Regulamin

eksploatacji państwowych urządzeń przeładunkowych w porcie w Gdyni.

§ 1.

Przydział urządzenia przeładunkowego, bądź do wykorzystania go od razu, bądź trzymania go w pogotowiu (rezerwowanie) na określony termin,

następuje po złożeniu przez firmę zamawiającą w Urzędzie Morskim (Oddział Składowy) pisemnego zgłoszenia na formularzu według ustalonego przez Urząd Morski wzoru.

Zgłoszenie winno być podpisane przez firmę lub jej upoważnionego przedstawiciela i złożone co najmniej na 30 minut przed czasem, na który urządzenie przeładunkowe ma być zamówione.

Zgłoszenie o przydział urządzenia przeładunkowego na niedzielę lub święta winno być złożone w dniu poprzedzającym do godz. 13-cj. Za czas święteczny przyjmuje się czas od godz. 23 dnia poprzedniego do godz. 23 w niedzielę lub w dniu świętecznym.

Zgłoszenie o utrzymanie urządzenia przeładunkowego w pogotowiu (rezerwowanie) może być uprzednio dokonane w Urzędzie Morskim (Oddział Składowy) ustnie lub telefonicznie, lecz w razie uwzględnienia winno być ono natychmiast potwierdzone na piśmie. Uwzględnienie zgłoszenia nie przesądza przydziału urządzenia przeładunkowego, który odbywa się według zasad § 2.

§ 2.

Urządzenia przeładunkowe są przydzielane w zasadzie według kolejności zgłoszeń.

W razie złożenia kilku zgłoszeń na ten sam termin, przydziału dokonuje się w następującej kolejności:

A. W zależności od rodzaju statku:

1) Statkom linii regularnych w żegludzie wielkiej i małej;

a) pasażerskim,

b) pasażersko-towarowym,

c) towarowym,

2) innym statkom morskim w żegludzie wielkiej i małej,

3) statkom żeglugi przybrzeżnej,

4) lichtogom i berlinkom.

B. W zależności od rodzaju towaru statkom, których ładunek stanowi:

1) materiały wybuchowe i łatwopalne,

2) towary łatwo psujące się i bydlę,

3) towary drobnicowe,

4) masowe, przy czym rudy, piryty i fosfaty mają pierwszeństwo przed węglem.

W razie złożenia kilku zgłoszeń na te same dźwigi dla różnych statków, firma na żądanie Urzędu Morskiego obowiązana będzie wykorzystać przydzielone jej urządzenia przeładunkowe bez przerwy przez wszystkie zmiany oraz w niedzielę i święta, inaczej traci prawo do kolejności.

§ 3.

Urząd Morski uprawniony jest do cofnięcia przydziału urządzeń przeładunkowych i ich odebrania w razie koniecznej potrzeby, uzasadnionej wypadkami siły wyższej, niebezpieczeństwem grożącym innemu statkowi lub ładunkowi, warunkami pracy w porcie lub koniecznością przydziału urządzeń przeładunkowych dla innego przeładunku stosownie do § 2.

W miarę możliwości Urząd Morski pozostawi statkowi przynajmniej jedno urządzenie przeładunkowe.

O cofnięciu przydziału Urząd Morski zawiadamia firmę lub jej przedstawiciela co najmniej na godzinę przed odebraniem urządzenia przeładunkowego. Odebranie urządzenia przeładunkowego nie może nastąpić przed ukończeniem pierwszej połowy zmiany pracy.

Postanowienia ustępu 3 nie mają zastosowania w przypadkach odebrania urządzenia przeładunkowego z powodu siły wyższej lub niebezpieczeństwa, grożącego innemu statkowi lub ładunkowi.

§ 4.

Jeżeli warunki atmosferyczne uniemożliwiają firmie przeładunek towaru, pozwalają natomiast na przeładunek towaru innej firmy, Urząd Morski może odebrać i przydzielić tej ostatniej urządzenie przeładunkowe z tym, że po zaistnieniu warunków umożliwiających przeładunek pierwszej firmy, przeładunek drugiej po ukończeniu połowy zmiany winien być przerwany.

§ 5.

Urządzenie przeładunkowe przydziela Urząd Morski wraz z personelem technicznym, obsługującym mechanizmy. Innych pracowników potrzebnych do pracy przeładunkowej wraz z odpowiedzialnym za pracę przeładunkową kierownikiem wyznacza firma.

§ 6.

Firma ładująca, korzystająca z urządzenia przeładunkowego, winna się stosować do przepisów dla personelu technicznego Urzędu Morskiego. Wyciąg z tych przepisów umieszczony jest na formularzu zgłoszenia o przydział urządzenia przeładunkowego.

Dźwigowi obowiązani są stosować się do zarządzeń dotyczących pracy przeładunkowej i wy-

dawanych przez kierownika pracy przeładunkowej, wyznaczonych przez firmę, o ile zarządzenia te nie sprzeczają się przepisami dla personelu technicznego, oraz postanowieniom regulaminu niniejszego.

§ 7.

Wzbronione jest używanie urządzenia przeładunkowego do innych celów niż wykonanie przeładunku oraz podnoszenie ciężarów, przekraczających maksymalną normę, ustaloną dla każdego urządzenia przeładunkowego.

Urząd Morski uprawniony jest w każdej chwili kontrolować wagę podnoszonych ciężarów. Czas kontroli zostaje wliczony do czasu pracy dźwigu.

W razie stwierdzenia uchybień przepisom niniejszego paragrafu, Urząd Morski uprawniony jest odebrać natychmiast urządzenie przeładunkowe, zaś przy powtórzeniu się uchybień odmówić przydziału na czas określony.

§ 8.

W wypadkach nie zastosowania się firmy ładującej do postanowień regulaminu niniejszego, odpowiada ona wobec Skarbu Państwa za wszelkie straty i szkody powstałe z tego powodu (uszkodzenia dźwigu, wagonów, statków itp.).

Obowiązek udowodnienia, że przepisy regulaminu były przestrzegane, ciąży na firmie ładującej.

Za niebezpieczne wypadki wydzierżającą się przy przeładunkach z winy personelu zatrudnionego przez firmę ładującą odpowiada wyłącznie ta ostatnia.

Załącznik 2 do poz. 569.

Taryfa opłat

za korzystanie z państwowych urządzeń przeładunkowych w porcie w Gdyni.

I.

PODSTAWY OBLICZENIA OPŁAT.

1) Czas korzystania z urządzeń przeładunkowych.

Za czas korzystania z urządzeń przeładunkowych przyjmuje się czas od chwili przydzielenia tych urządzeń na wskazanym miejscu do dyspozycji firmy w stanie zdającym do użytku do chwili odebrania firmie urządzenia przeładunkowego, względnie do chwili zwrotu przez firmę w Urzędzie Morskim zgłoszenia z adnotacją dźwigowego o ukończeniu pracy z odliczeniem czasu rzeczywiście użytego na odniesienie zgłoszenia, który jednakże nie może przekraczać 30 minut od chwili ukończenia pracy.

Przekroczenie czasu zwrotu zgłoszenia przyjmuje się jako trzymanie urządzenia przeładunkowego w pogotowiu.

Firma obowiązana jest wskazać dźwigowemu miejsce ustawienia urządzenia przeładunkowego nie później jak w terminie, na jaki dźwig został zamówiony.

Przerwy w pracy, spowodowane przez firmę, przyjmuje się za czas pracy urządzenia przeładunkowego, o ile taryfa inaczej nie postanawia.

2) Czas pracy urządzenia przeładunkowego.

Jako podstawę do obliczenia czasu pracy urządzenia przeładunkowego służy Urzędowi Morskiemu zwrócone przez firmę zgłoszenie, posiadające adnotację godziny zwrotu zgłoszenia oraz na odwrócie raport dźwigowego po odliczeniu:

a) czasu, w którym urządzenie przeładunkowe było nieczynne z przyczyn uniemożliwiających jego pracę (warunki atmosferyczne powodujące niebezpieczeństwo pracy, jak burza, mgła, zameć śnieżna itp.); Urząd Morski powiadamia firmę o przerwach pracy spowodowanych powyższymi przyczynami;

b) czasu przerw, zarządzonych przez firmę na skutek warunków atmosferycznych uniemożliwiających przeładunek towaru ze względu na jego właściwości, jeżeli przerwa zostanie zgłoszona w Urzędzie Morskim (Oddział Składowy);

c) czasu trzymania urządzenia przeładunkowego w pogotowiu.

3) Ilość przeładowanego towaru.

Opłaty z korzystania z urządzenia przeładunkowego, obliczane od ilości przeładowanego towaru, nie mogą być niższe od opłat za pracę urządzenia przeładunkowego, stosowanych za cały okres korzystania z urządzenia przeładunkowego z potrąceniem przerw odliczalnych (pkt. 2 a) i b)).

Przy stosowaniu opłat od ilości towaru, dla przeładunku którego nastąpił przydział urządzenia przeładunkowego na podstawie kilku zgłoszeń, należy przy wypełnianiu nowych zgłoszeń dla tego samego przeładunku podać numery i daty poprzednich zgłoszeń. Nie później jak w okresie trzech dni od chwili ukończenia przeładunku, firma obowiązana jest podać na piśmie ilość przeładowanego towaru oraz numery i daty zgłoszeń o przydział urządzeń, które przy danym przeła-

dunku pracowały. Na żądanie Urzędu Morskiego firma obowiązana jest przedłożyć dodatkowo odpisy konosamentu, listów przewozowych, zaświadczenia Urzędu Celnego lub świadectwa przysięgłych rzeczoznawców. W razie nieprzebiegania tych postanowień, Urząd Morski ustali opłaty na podstawie poszczególnych zgłoszeń według własnego uznania w granicach obowiązującej taryfy.

Przy stosowaniu opłat od ilości towaru nie pobiera się opłat za trzymanie urządzenia przeładunkowego w pogotowiu.

4) Czas trwania urządzenia przeładunkowego w pogotowiu.

Zamówione urządzenie przeładunkowe będzie trzymane w pogotowiu do dyspozycji firmy aż do czasu odwołania zamówienia w razie opóźnienia lub przerw w korzystaniu z urządzenia przeładunkowego, wynikłych z powodu: opóźnienia rozpoczęcia pracy, nie podstawienia przez kolej wagonów, przetaczania wagonów, niezawiniętego przez firmę niedostarczenia towaru do przeładunku, nie podstawienia na czas statku, holowania statku, trymerki statku bez użycia dźwigu oraz z powodu warunków atmosferycznych uniemożliwiających przeładunek towaru ze względu na jego właściwości, jeżeli przerwa nie została zgłoszona w myśl pkt. 2 a).

Jako trzymanie w pogotowiu urządzenia przeładunkowego uważa się również, gdy waga zasobnika jest nieczynna, a w zbiorniku znajduje się ładunek.

Za czas trwania urządzenia w pogotowiu przyjmuje się czas, przez który urządzenie przeładunkowe stoi do dyspozycji firmy na wskazanym miejscu i nie pracuje.

5) Obliczenia szczególne.

Każde rozpoczęcie półgodziny pracy urządzenia przeładunkowego zaokrągla się do pełnej półgodziny po uprzednim potrąceniu odliczalnych przerw (pkt. 2 a) i b)) i czasu trwania urządzenia w pogotowiu. Przy ładunkach zaliczanych do różnych stawek zaokrąglenie do półgodziny następuje przy każdej poszczególniej grupie taryfowej. Czasu trwania urządzenia przeładunkowego w pogotowiu nie zaokrągla się, a opłaty oblicza się proporcjonalnie do stawki.

W razie zwroczenia zgłoszenia o przydział urządzenia przeładunkowego bez jego wykorzystania pobiera się opłatę jak za trzymanie danego urządzenia przeładunkowego w pogotowiu, nie mniej jednak jak za jedną godzinę.

Za niewykorzystanie urządzenia przeładunkowego, rezerwowanego na niedzielę i święta, pobiera się opłatę jak za trzymanie urządzenia przeładunkowego w pogotowiu wraz z opłatą za godziny świąteczne, nie mniej jednak jak za 4 godziny.

II.

TARYFA.

Opłaty za korzystanie z urządzeń przeładunkowych w zależności od zaszeregowania towaru do poszczególnych grup taryfowych według zestawienia ustalonego w dziale III wynoszą:

Taryfa A.

za każde półgodziny pracy

- dla towarów drobnicowych
- 1) dźwigi bramowe i półbramowe o sile nośnej do 3 ton włącznie: zł 4,25
 - 2) dźwigi bramowe o sile nośnej 3/5 ton:
 - a) z przekładnią na 3 ton: „ 4,25
 - b) „ „ 5 „ „ 5,25

U w a g a: dźwigi bramowe Nr 3 i 4 o sile nośnej 3/5 ton z przekładnią na 3 tony: „ 3,40

- 3) dźwigi bramowe o sile nośnej 5/7 ton:
 - a) z przekładnią na 5 ton: „ 5,25
 - b) „ „ 7 „ „ 8,00

- 4) dźwigi mostowe:
 - a) o sile nośnej 2,6 t. (w linie 5,2 t.): „ 6,00
 - b) „ „ 7 „ „ („ 11 „ „ 15,00

Taryfa B.

za każde półgodziny pracy

dla towarów masowych niezaliczonych do specjalnych grup taryfowych.

I. przy pracy bez chwytaka i polipa

- 1) dźwigi bramowe i półbramowe o sile nośnej do 3 ton włącznie: zł 3,15
- 2) dźwigi bramowe o sile nośnej 3/5 ton:
 - a) z przekładnią na 3 ton: „ 3,15
 - b) „ „ 5 „ „ 4,15
- 3) dźwigi bramowe o sile nośnej 5/7 ton:
 - a) z przekładnią na 5 ton: „ 4,15
 - b) „ „ 7 „ „ 6,25
- 4) dźwigi mostowe:
 - a) o sile nośnej 2,6 ton (w linie 5,2 t.): „ 4,70
 - b) „ „ 7 „ „ („ 11 „ „ 10,00

II. przy pracy chwytakiem lub polipem

Za każdą przeładowaną tonę towaru zł 0,50, nie mniej jednak jak:

- 1) dźwigi bramowe o sile nośnej 3/5 i 5/7 ton z przekładnią na 5 ton: „ 4,15
- b) „ „ polipem „ 6,65
- 2) dźwigi bramowe o sile nośnej 5/7 ton z przekładnią na 7 ton: „ 8,00
- a) przy pracy chwytakiem „ 10,50
- b) „ „ polipem „ 10,50
- 3) dźwigi mostowe:
 - a) o sile nośnej 2,6 z chwytakiem „ 6,00
 - b) „ „ 7 „ „ 9,00
 - c) „ „ 7 z polipem „ 11,50

- 4) za korzystanie z wagi zasobnika zł 0,10 od tony

U w a g a: Przy przeładunku: rud, pyritów, fosforytów itp. bez użycia zasobnika stawki zasadnicze taryfy B/II/1, 2 i 3 oblicza się mniej 25% i nie dolicza się stawek taryfy za godziny świąteczne.

III. Urządzenia taśmowe.

do przeładunku węgla, za każdą przeładowaną tonę zł 0,24, nie mniej jednak jak „ 20,00

Taryfa C.

za każde półgodziny pracy

specjalna dla towarów masowych

I. przy przeładunku w partiach mieszanych:

- 1) dźwigi bramowe i półbramowe o sile nośnej do 3 t. włącznie: zł 2,85
- 2) dźwigi bramowe o sile nośnej 3/5 ton:
 - a) z przekładnią na 3 t. „ 2,85
 - b) „ „ 5 t. „ 3,75
- 3) dźwigi bramowe o sile nośnej 5/7 ton:
 - a) z przekładnią na 5 t. „ 3,75
 - b) „ „ 7 t. „ 5,00
- 4) dźwigi mostowe:
 - a) o sile nośnej 2,6 t. (w linie 5,2 t.) „ 4,20
 - b) o sile nośnej 7 t. (w linie 11 t.) „ 9,00

II. przy przeładunku w partiach zwartych, nie mniej 100 ton jednolitego ładunku

Za każdą przeładowaną tonę towaru zł 0,43, nie mniej jednak, jak:

- 1) dźwigi bramowe i półbramowe o sile nośnej do 3 ton włącznie: zł 2,85
- 2) dźwigi bramowe o sile nośnej 3/5 ton:
 - a) z przekładnią na 3 ton: „ 2,85
 - b) „ „ 5 „ „ 3,75
- 3) dźwigi bramowe o sile nośnej 5/7 ton:
 - a) z przekładnią na 5 ton: „ 3,75
 - b) „ „ 7 „ „ 5,00
- 4) dźwigi mostowe:
 - a) o sile nośnej 2,6 t. (w linie 5,2 t.) „ 4,20
 - b) „ „ 7 ton. (w linie 11 ton) „ 12,00

Taryfa D.

za każde półgodziny pracy

specjalna.

I. Żłom żelazny.

- 1) dźwigi bramowe i półbramowe o sile nośnej do 3 ton włącznie: zł 2,15
- 2) dźwigi bramowe o sile nośnej 3/5 ton:
 - a) z przekładnią na 3 ton: „ 2,15
 - b) „ „ 5 ton: „ 2,85
 - c) „ „ 5 ton i polipem: „ 4,70
- 3) dźwigi bramowe o sile nośnej 5/7 ton:
 - a) z przekładnią na 5 ton: „ 2,85
 - b) „ „ 5 „ i polipem: „ 4,70
 - c) „ „ 7 „ „ 2,85
 - d) „ „ 7 „ i polipem: „ 5,10

II. Kostka kamienna.

Niezależnie od rodzaju i siły nośnej dźwigu „ 2,50

Taryfa E.

I. Za trzymanie w pogotowiu urządzeń przeładunkowych.

Za każde półgodziny:

- 1) dźwигów bramowych i mostowych: zł 2,00
- 2) urządzeń taśmowego: „ 6,00
- 3) wagi zasobnika: „ 3,00

II. Za godziny świąteczne

do opłat normalnych dolicza się za każde półgodziny:

- 1) dźwигów bramowych i mostowych: „ 1,25
- 2) urządzeń taśmowego: „ 2,50
- 3) wagi zasobnika: „ 2,50

U w a g a: Dla urządzenia taśmowego i wagi zasobnika godziny świąteczne oblicza się minimalnie za 4 godziny.

Taryfa F.

- 1) Zakładanie trupu dźwigiem portowym za każde rozpoczęte 1/2 godziny: „ 2,50

- 2) za wykorzystanie dźwигów Nr 63 i 64 jako przejść dla pasażerów, za każde rozpoczęte 1/2 godziny: „ 1,50

U w a g a: Przy wykorzystaniu dźwигów Nr 63 i 64 jednocześnie do

przeładunku i jako przejścia dla pasażerów, pobiera się opłatę tylko za pracę dźwigu.

U w a g a 2: Przy wykorzystaniu dźwигów Nr 63 i 64 jako przejścia dla pasażerów na statki zagraniczne turystyczne, opłaty się nie pobiera.

3) Za korzystanie z wagi wozowej 8 ton:

- a) za każde ważenie towaru, niezależnie od ilości: zł 0,50
- b) za każde ważenie samochodów osobowych lub ciężarowych dla manipulacji celnej: „ 1,00
- c) za każde ważenie wozów konnych lub samochodów, uskuteczniających przewozy: „ 0,50

U w a g a: Jednorazowe ważenie nie powinno przekraczać 15 minut, w przeciwnym razie liczona będzie nowa opłata.

- 4) Za korzystanie z wag dziesiętnych 1000 kg za każde rozpoczęte 12 godzin: „ 2,00

III.

ZESTAWIENIE

zaszeregowania towarów do grup taryfy opłat za korzystanie z państwowych urządzeń przeładunkowych w porcie w Gdyni.

	Grupa taryfowa
Alun	A
Alabaster	A
Anyz	A
Asfalt	B
Azbest	A
Aluminium	A
Amoniak w płynie	A
Bale i słupy telegraf.	B
Balony szklane	A
Bawełniane odpadki	B
Bawełniana przędza	A
Bawełna	B
Bawełniane towary	B
Beczki próżne	B
Bekony	B
Belki żelazne	B
Benzyna	A
Biel cynkowa	A
Bisulfat sodu	B
Blacha cynkowa	A
Blachy żelazne, ocynkowane i czarne	C
Brykiety węglowe	B
Butelki szklane	A
Chloran wapnia	B
Chmiel	A
Cegła	B
Celulozoid	A
Celuloza	B
Cement	B
Cukier	B
Cukier gronowy	A
Cykoria	A
Cyna	A
Cynk	A
Dachowa papa	A
Dachówka	B
Dekstryna	B
Deseczki do skrzyń	B
Dreny	B
Drut	C
Drzewo eksportowe nieobrob., półobrobione (kloce, deski)	B
Drzewo opałowe	B
Drzewo egzotyczne	A
Dykta	A
Dyble	B
Drzewo korkowe	A
Eternitowe płyty	B
Ekstrakt garbarski	B
Fiszbin	A
Fajki, sowe towary	A
Fasola	B
Ferromangan sodu	B
Fosforyty	B
Garbniki oprócz wymienionych	A
Gips	B
Glinki przemysłowe i farbiar.	A
Glina	B
Gliniane wyroby	A
Glukoza lub glikoza	A
Groch	B
Grzyby	A
Guma stara opakowana	C
Gumowe towary	A
Gwoździe	A
Gilonit	B
Imbir	A

Jałowiec suszony	A	Oleje drzewne	A	Tłuszcze i oleje roślinne	A
Jelita	A	Oleje mineralne	A	Tran	A
Jedwab	A	Olej fuzyjowy	A	Tkaniny	A
Juta	A	Olej gazowy	A	Tomasyna	B
Juty przędza	A	Oliwa anilinowa	A	Tymotka	A
Jaja	A	Oliwa do maszyn	A	Tytoń	A
Kamionkowe wyroby	A	Ołowiany popiół	A	Trzcina	A
Kable	A	Ołowiana gęsta	A	Warzywa	A
Kajnit	B	Ołowiana minia	A	Wazelina	A
Kapusta	B	Orzechy	A	Wapno	B
Kamienie brukowe	D.II.	Otręby	B	Wetna	A
Kamień mielony	B	Owoce świeże	A	Wetny odpadki	A
Kamień kwarcowy	B	Owoce suszone	A	Wetna sztuczna	A
Kamień w blokach	B	Opony samochodowe	A	Węglak wapnia (karbid)	A
Kasza	B	Opony samochodowe stare	C	Węgiel kostny	A
Karbid (węglak wapnia)	A	Papier	A	Węgiel kamienny	B
Karbolowy kwas	A	Papierosy	A	Węgiel bunkrowy	B
Kazecina	A	Pałeczki dla zapalek	A	Włose	A
Kawa	A	Papierówka	B	Wióry mosiężne	A
Kakao	A	Pakule	B	Wiklina i obręcze export.	A
Kauczuk	A	Parafina	A	Wino	A
Kije do szczotek	A	Parafinowe świece	A	Wódka	A
Kleje	A	Parkiety	A	Worki próżne	A
Kleпки	A	Pestki drzew owocowych	A	Wosk	A
Kłoce dębowe	B	Peluszka	B	Wyroby gumowe	A
Koniczyna	A	Piasek	B	Wyroby kamionkowe	A
Konopie	A	Pierniki w skrzyniach	A	Wyroby mosiężne	A
Kości	B	Pierze	A	Wyroby ceramiczne	A
Konserwy	A	Piryty	B	Wyroby ze szkła	A
Koks	B	Piwo	A	Wyroby koszykarskie	A
Koper	A	Płyty podłogowe	B	Wyroby z drzewa	A
Koński ząb	B	Płyty pancerne	A	Wyroby z miedzi	A
Koperwas miedzi	A	Podkowy	A	Wyroby skórzane	A
Kopra	A	Podkłady	B	Wyroby żelazne i stalowe (fabrykaty)	A
Korzenie	A	Porcelana	A	Wytłoki	B
Korkowe odpadki	A	Proch	A	Zboże	B
Korkowe drzewo	A	Przetwory chemiczne	A	Ziarno kakaowe	A
Kory wszelkiego rodzaju	A	Przędza	A	Ziarno słonecznikowe	A
Koszykowe wyroby	A	Płactwo	A	Ziemia lecznicze	A
Krezol	A	Pyl z cynku	A	Ziemniaki	B
Krochmal	A	Radiatory	A	Ziola lecznicze	A
Kreda	B	Ramy	A	Ziarno dyni	A
Królicze skórki	A	Roğu odpadki	A	Ząb koński	B
Krzemień surowy	B	Róg sztuczny (gallalit)	A	Złom żelazny	D
Krzesła	A	Rzepak	B	Zelatyna	A
Książki i broszury	A	Rudy żelazne i inne	B	Zeliwo (surówka)	B
Kwarc	B	Rury lane, żelazne i ciągłone	C	Żelazo	C
Kukurydza	B	Rtęć	A	Zużle Thomasa	B
Kwasy w balonach szkl.	A	Ryby	A	Zywica	A
Kopyta	A	Ryz surowy	A		
Konie	A	Ryz wyluskany	A		
Kostka kamienna	D.II.	Razoryt	B		
Lakier	A	Sadza (czern drukarska)	A		
Lemiesze	A	Saletra	B		
Len czesany	A	Samochody oraz ich części	A		
Len surowy	B	Ser	A		
Likier (wódka)	A	Seperatory	A		
Litopon w beczkach	A	Seradela	B		
Listwy do obrazów	A	Siarka luzem i w workach	B		
Lniane czysciwo	A	Siedzenia do łezeset	A		
Likopodium	A	Siarczany amon.	B		
Lój	A	Sierść zwierzęca	A		
Łupki kolejowe (lasze)	B	Sitowie w workach	B		
Lodzie	A	Siarka w workach	B		
Magnezyt kaustyczny	A	Sizal	A		
Masło	A	Skóra klejona w belach	A		
Masa drzewna (celuloza)	B	Skóry wyprawione	A		
Maty z włókna	A	Skóry solone i suche	B		
Manufaktura	A	Skóry odpadki	B		
Makuchy	B	Słedzie	A		
Materace w klatkach	A	Słupy telegraficzne	B		
Materiały szlifierskie	A	Słód	A		
Materiały i przewody elek.	A	Smola	B		
Mąka zbożowa i okopowa	B	Soczewica	B		
Mąka ryżowa	B	Smary	A		
Mąka kostna	B	Soda	B		
Mąka rybna	B	Sole potasowe	B		
Mąka kartoflana	B	Sól anilinowa	A		
Maszyny, aparaty oraz ich części	A	Sól kamienna	B		
Makulatura	B	Sole lecznicze	A		
Mebie	A	Spirytus	A		
Metalowe odpadki w beczk.	A	Słonina	A		
Metalowe popioły w beczk.	A	Słoma	B		
Miedź	A	Siano	B		
Migdały	A	Ślipry	A		
Mięso wędzone i mrożone	A	Śliwki	B		
Miód	A	Śrut soja	A		
Mineralne farby	A	Śruby	A		
Mineralne wody	A	Świece	A		
Mosiądz	A	Stearyna	A		
Mutry	A	Syrop	A		
Mydło	A	Szczecina	A		
Motocykle oraz ich części	A	Szczotki	A		
Napoje alkoholowe	A	Szkló płynne i okienne	A		
Nasiona	A	Szklane towary	A		
Nawozy sztuczne	B	Szyny kolejowe	C		
Naftalina surowa	B	Szmaty w beczkach i belach	A		
Odpadki bawełniane	B	Sznury	A		
Odpadki celulozowe	A	Szpagat	A		
Odpadki wetny	A	Szpat	B		
Obręcze do beczek	A	Talk	A		
Octowy kwas	A	Tektura	A		
Oleje roślinne	A	Tekstylne wyroby	A		
		Terpentyna	A		
		Tłuszcze zwierzęce	A		

—oOo—